

Міньков Микола Миколайович

Технік, фахівець у сфері будівництва, газопостачання та газифікації, управлінець

Народився 31 липня 1931 р. у м. Ворошиловград (сьогодні — м. Луганськ) у родині робітників.

Протягом 1946–1950 рр. навчався у Ворошиловградському будівельному технікумі, де опанував спеціальність «Сантехобладнання промислових та громадських споруд» і здобув кваліфікацію техника з санітарно-технічного обладнання. Після закінчення навчання молодий фахівець був направлений на роботу у систему Головпромбуду МВС СРСР (м. Ангарськ Іркутської області). Тут Микола Міньков пройшов шлях майстра, старшого майстра, виконроба, старшого виконроба, в. о. начальника дільниці.

У 1957 р. він повернувся до м. Ворошиловград, де влаштувався працювати на посаду начальника виробничо-технічного відділу монтажного управління тресту «Ворошиловградпромжилбуд». З 1961 до 1965 р. М. М. Міньков був головним інженером міського газового господарства м. Ворошиловград. У 1965 р. переведений до системи тресту «Донбасантрацит-

шахтобудмонтаж», де працював старшим виконробом, начальником дільниці, начальником центральної електромеханічної майстерні, головним технологом тресту, начальником монтажного управління, заступником керівника тресту.

Упродовж 1976–2000 рр. Микола Міньков обіймав посади начальника Ворошиловградського міхрайонного виробничого управління газового господарства, начальника ВО «Ворошиловградгаз», директора Луганського державного підприємства з газопостачання та газифікації «Луганськгаз», голови правління ВАТ із газопостачання та газифікації «Луганськгаз», останні чотири роки — головного радника голови правління.

За період керівництва Миколи Миколайовича ВО «Луганськгаз» газифікувало багато населених пунктів області, зокрема міста Біловодськ, Марківка, Мілове, Станично-Луганський район; у селищі Райгородка було споруджено обласну газонаповнювальну базу зберігання скрапленого газу, в усіх міжрайонних газових управліннях створено виробничі бази експлуатації і газонаповнювальні пункти. З його ініціативи вперше в колишньому СРСР розроблено та впроваджено автоматизовану систему управління технологічним процесом газопостачання м. Луганськ. За високі галузеві досягнення підприємство неодноразово було відзначене як краще серед газових господарств України.

З 1967 до 1987 р. М. М. Міньков був депутатом районних та Луганської обласної виконавчих рад.

За досягнення у професійній діяльності він нагороджений орденом «Знак Пошани», ювілейною медаллю «За доблесну працю», медаллю «Ветеран праці». У 1991 р. йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сфери послуг Української РСР».

Помер 7 січня 2005 р.

Міщук Олег Олександрович

Кандидат фізико-математичних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у галузі фізико-хімії поверхні твердого тіла та трибології мастильних матеріалів

Народився 3 липня 1958 р. у м. Бердянськ Запорізької області. В 1980 р. закінчив Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка й отримав направлення на роботу у ВНДІПНафтохім (нині — УкрНДІНП «МАСМА»). В цьому інституті Олег Міщук пройшов шлях від молодшого до провідного наукового співробітника, обіймав посади начальника лабораторії нових методів сертифікаційних випробувань (1994–1997), завідувача лабораторії трибології та хімії поверхні (1997–2006). З 2006 р. він — провідний науковий співробітник УкрНДІНП «МАСМА».

У 1996 р. Олег Олександрович захистив кандидатську дисертацію на тему «Легування поверхні металів при терті під впливом поверхнево-активних речовин». У 2006 р. йому було присвоєно звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «Фізика і хімія поверхні».

О. О. Міщук — представник відомої київської наукової школи трибології професора Б. І. Костецького. Він спеціалізується на

проведенні трибологічних досліджень, а також електронній спектроскопії твердих тіл, зокрема у сфері вивчення механізмів змащування поверхонь тертя металів. Сьогодні головними напрямками його наукової роботи є: вивчення закономірностей впливу ПАР на перетворення поверхневих шарів металів унаслідок дії високоенергетичних чинників (тертя, опромінення); дослідження твердих тіл різної дисперсності та впливу на їх характеристики поверхнево-активних речовин методами електронної спектроскопії; вивчення стану поверхонь тертя металів і змащувальних наповнювачів для розроблення мастильних матеріалів з високими антифрикційними та протизношувальними характеристиками.

Олег Олександрович здобув переконливі докази щодо фундаментальної ролі вуглецю в процесах окиснення і перетворення структури поверхонь тертя металу під впливом органічного середовища та поверхнево-активних речовин, що вдосконалило теорію третьових вторинних структур. Бере активну участь у розробці нових нафтохімічних продуктів із покращеними експлуатаційними властивостями.

Учений є автором та співавтором 70 наукових статей, опублікованих в українських і зарубіжних фахових журналах та виданнях. Загальна кількість виданих за його участю наукових праць, разом із винаходами та матеріалами доповідей, оприлюднених на конференціях, перевищує 150.

Олег Міщук доклав багато зусиль для становлення в сучасних умовах бази трибологічних досліджень інституту УкрНДІНП «МАСМА». Нині він розробляє нові методи проведення наукових робіт, опікується професійним становленням молодих учених інституту, керує практикою студентів вишів, читає курси лекцій в Національному авіаційному університеті, а також здійснює наукове керівництво здобувачами вченого ступеня кандидата наук.